

اثر بخشی روان پویشی کوتاه مدت بر کیفیت زندگی بر بهزیستی روان‌شناختی مادران کودکان اوتیسم

اعظم حق شناس (کارشناسی ارشد روانشناسی عمومی دانشگاه آزاد تبریز)
روشنک یزدان پناه سامانی (کارشناسی ارشد روانشناسی عمومی دانشگاه آزاد تبریز)

چکیده

هدف پژوهش حاضر بررسی تاثیر روان پویشی کوتاه مدت بر بهزیستی روان‌شناختی مادران کودکان مبتلا به اوتیسم بوده است. این مطالعه نیمه‌آزمایشی با طرح پیش‌آزمون-پس‌آزمون با گروه کنترل اجرا گردید. جامعه‌آماري شامل کلیه مادران دارای کودک اوتیسم مراجعه‌کننده به مرکز اوتیسم شهرستان رشت در پاییز سال 1397 بود، که با در نظر گرفتن ملاک‌های ورود و خروج، بیست نفر واجد شرایط ورود به مطالعه به روش نمونه‌گیری در دسترس انتخاب و در دو گروه آزمایش و کنترل تقسیم شدند. گروه آزمایش به مدت 11 جلسه (هفته‌ای یک جلسه شصت دقیقه‌ای) تحت آموزش به شیوه روان پویشی کوتاه مدت قرار گرفتند اما گروه کنترل هیچ آموزشی دریافت نکرد. در این پژوهش از پرسشنامه بهزیستی روان‌شناختی ریف استفاده گردید. داده‌ها با بهره‌گیری از روش آماری تحلیل کواریانس چندمتغیری مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. نتایج تجزیه کواریانس نشان داد آموزش روان پویشی کوتاه مدت منجر به افزایش معنادار عملکرد بهزیستی روان‌شناختی گروه آزمایش نسبت به گروه کنترل در مرحله پس‌آزمون شده است. ($P < 0/05$)

کلید واژه‌ها: اوتیسم، کیفیت زندگی و بهزیستی ذهنی، روان پویشی کوتاه مدت